

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 71. Articulus III. Systemati duarum declarationum favent hi Doctores
cum Jansenio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

„nus Lengrand, verisimiliter existimavit, Sæc. XVIII.
 „se eadem implicite tradidisse dum sta- A.C. 1722
 „tui innocentiae solam gratiam sufficien-
 „tem a libero arbitrio determinabilem
 „adscriptis, aliunde non ægre præterit
 „quædam consectaria, sine quibus stat
 „substantia sistematis Janseniani de dua-
 „bus delectationibus necessitantibus, de
 „gratiæ irresistibilitate, de libertate con-
 „juncta cum necessitate mutabili & de
 „præceptorum implendorum impo-
 „tentia &c. ,”

§. LXXI.

ARTICULUS III.

*Systematis duarum delectationum fa-
 vent hi Doctores cum Jansenio.*

Id Facultas probabat I. ex his Len-
 grandii verbis disp. 4. Si præmotio
 physica se tenet ex parte intellectus,
 sita est in ejus illuminatione - - - si
 ex parte voluntatis, sita est in ejus ex-
 citatione, seu in suavitate quadam &
 victrici delectatione rerum cælestium
 superante concupiscentiam rerum ter-
 renarum & nullam necessitatem vo-
 luntati imponente.

Hæc autem delectatio victrix, qua
 fit ut mandata Dei custodiamus, est
 actus vitalis mentis nostræ sed indeli-
 beratus, qui deinceps voluntatis deli-
 berationem & consensum operatur.

II. Con-

Sæc. XVIII. II. Congruitas gratiæ in eo posita
A. C. 1722. est, quod per se & ab intrinseco apta
 sit superare humanæ voluntatis resisten-
 tiam; ideo ergo congrua dicitur gratia,
 quia Deus inspirat suavitatem & de-
 lectionem, quæ cum major sit dele-
 ctatione carnali, apta est superare con-
 cupiscentiam.

III. Hoc oritur ex propria negli-
 gentia (justi) vel ex peccatis venialibus,
 quibus augetur concupiscentia, unde
 fit, ut gratia illi data, urgente præ-
 cepto, non sit idonea ad vincendam
 tentationem.

IV. Fortior requirebatur gratia pro
 Corozaitis, quam pro Tyriis, & per ean-
 dem gratiam conversi non fuissent, eo-
 quod essent magis indurati, & a Deo
 aversi. Quapropter Deus illos non in-
 juste præ Tyriis increpat, quia Tyrii tan-
 tum obstaculum gratiæ non præbue-
 rant, nec tantam habebant concipi-
 scentiam.

V. Gratia excitanti sæpe resistitur
propter dominantem concupiscentiam.

VI. Præmotio est quid antecedens
 exercitium libertatis, ergo tollit liber-
 tam, si movet contra exigentiam crea-
 turæ.

VII. Consensus sequitur infallibili-
 ter sensum, quando non est alia impres-
 sio opposita fortior, hanc enim impres-

IN
 sio
 vo
 ho
 po
 rit
 era
 pe
 nu
 ..
 &
 qu
 cor
 for
 am
 ren
 dod
 &c
 his
 &c
 per
 ista
 III.
 IV.
 bed
 dice
 lett
 me
 de
 on
 Ho

sio superveniens impedit, quominus sæc XVIII.
voluntas consensum præbeat priori. A. 1722.

VIII. Ante peccatum primi hominis homo passionem exortam pro arbitrio potuit sedare, avertendo fluxum spirituum animalium, dein magna tunc erat in illo delectatio justitiae &c. Post peccatum imperium illud valde diminutum est, sicut & delectatio justitiae in lucta inter partem superiorem & inferiorem, hoc sequitur anima, quod magis delectat, sub delectatione comprehendendo voluptatem quæ sæpe fortior est, hinc S. Augustinus ait, quod amplius nos delectat, secundum id operemur, necesse est.

His propositionibus conformem esse doctrinam Jansenii demonstrat Facultas & quidem I. ex l. 8. de Grat. Salv. c. 3. his verbis: *Medicinale Christi adjutorium &c.* II. ibid. ex l. 4. c. 6. *Ex his jam perspicue colligitur tantopere esse necessariam istam delectationis Divinæ gratiam &c.* III. ibid. *Cum igitur ad opus Justitiae &c.* IV. Ibid. c. 7. *Hæc igitur volendi imbecillitas &c.* V. Ibid. *Ex eadem radice &c.* VI. Ibid. c. 11. titulo: *Delectatio ista cœlestis secundum Augustini mentem &c.* VII. Et in corpore ejusdem Capitis: *Delectatio ista, quam ad omnia opera bona &c.* VIII. Infra ibid. Hoc ipsum elucet ex pugna &c.

Has

Sæc. XVIII. Has pluresque alias utriusque Pro
A.C. 1722. fessoris propositiones Facultas Duaces-
sis sequenti censura perstringit.

Duo potissimum docent hi Docto-
Jansenii vestigis insistentes, primum ejus Sy-
stema duarum delectationum indeliberatarum
cœlestis & terrena, quarum altera altera
superans necessitat ad agendum vel bonum
vel malum.

Alterum est, gratiam, qua bona
operamur, esse delectationem rerum cele-
stium, seu sanctum Dei amorem, aut op-
erationem Dei cum illo amore immediata
conjunctam. Primum quod docent,
totius Jansenismi substantia, summarium
medulla, in qua quinque heresies Jansenianae
includuntur, sicut & totius Theologie mo-
ralis Christianæ subversio. Unde hoc sy-
stema habet se instar terribilis Hydra
seu serpentis ab hercule occisi, cuius tra-
septem capita.

Alterum quod tradunt Professores
manifeste adversatur scripturis, Patrio-
Augustino speciatim, Tridentino, & una
nimi Scholasticorum consensu. Ex his
nim fontibus constat, mortales non rati-
piis motibus ex Dei gratia profecti, por-
celli, ubi necdum delectantur cœlestibus
nec Deum directe amant, sed timore gehennæ
conciutiuntur, abstinentes interim ab omni
peccato, quod effet gehennæ induxitum, &
se disponentes ad sanctum Dei amor-

vel alium actum, quo convertantur. Hinc Sæc. XVIII.
 Trid. Seff. VI. c. 6. ait: disponuntur autem ad ipsam justitiam, dum excitati divina gratia, & adjuti fidem ex auditu concipientes, libere moventur in Deum, credentes vera esse, quæ divinitus revelata & promissa sunt, atque illud in primis, a Deo justificari impium per gratiam ejus, per Redemptionem, quæ est in Christo Jesu, & dum peccatores se esse intelligentes, a Divinæ Justitiae timore, quo utiliter concutiuntur, ad considerandam Iœi Misericordiam se convertendo in spem eriguntur, illumque Deum tanquam omnis Justitiae fontem diligere incipiunt.

Et Seff. IV. c. 4. illam vero contritionem imperfectam, quæ attritio dicitur, quoniam vel ex turpitudinis peccati consideratione, vel ex gehennæ & poenarum metu communiter concipiatur, si voluntatem peccandi excludat, cum spe veniae, declarat non solum non facere hominem Hypocritam, & magis peccatorem, verum etiam Dominum Dei esse, & Spiritus sancti im pullum, non adhuc quidem inhabitatis, sed tantum moventis, quo poenitens adjutus, viam sibi ad Justitiam parat.

Hist. Eccles. Tom. LXXI. Y §. LXXII.